

Otto

Otto stond niet bij Windtegen op onze site, omdat we al vrijwel direct na aanmelding een passende nieuwe eigenaar voor hem gevonden hadden. Otto is bijna zeven jaar en was door zijn fokker teruggenomen.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Maar daar kon hij op termijn ook niet blijven en dus vroeg de fokker ons of wij voor hem een nieuw huis konden zoeken.

Over Otto valt nu werkelijk niets negatiefs op te merken. Hij is lief, slim, vriendelijk tegen mens en dier, opgewekt, best gehoorzaam. Hij eet goed, loopt netjes aan de lijn, en kan heel goed loslopen. Kortom, echt een ideale levensgezel.

Binnen de kortste keren besloot hij dat in bed slapen toch nog net een graadje gerieflijker is dan op de bank. 's Avonds gaat hij gelijk met zijn mens naar bed, en gaat er dan gemakshalve vanuit dat hij dan even ook een mens is, d.w.z. hij ligt languit, dicht tegen zijn mens aan, legt dan zijn kop op de schouder van zijn mens en zucht dan met welbehagen. Heerlijk! Als het hem te warm wordt –en dat gebeurt natuurlijk-, verplaatst hij zich een beetje, maar hij blijft de hele nacht stoer doorpitten.

Helaas kwam Otto aan met een behoorlijk oorontsteking, die weliswaar behandeld was maar met weinig resultaat. Intussen is vastgesteld wat de oorzaak van de oorontsteking is –een combinatie van een bacterie met een schimmel- en wordt alles op alles gezet om hem van zijn oorpijn te bevrijden.

Het is wel tekenend voor zijn bijzondere karakter dat hij ondanks wat door de dierenarts als 'forse pijnklachten' werd omschreven altijd maar even vrolijk en gezellig blijft. Zelfs als zijn oren gezalfd worden en krijgt alsof hij vermoord wordt (dat klopt wel, want oren zalven doet heel erg pijn) is hij na afloop altijd weer even vriendelijk tegen de dierenarts die hem dit allemaal aandoet.

Otto, we hopen echt dat het goed komt met je oren!! Aan jou, je mens en de dierenarts zal het niet liggen.